

CHRISTIAAN ROZENKRUIS

De oorsprong van de rozenkruisers-stroming valt in de 13e eeuw. Toen in de 13e eeuw moesten er heel bijzondere personen voor inwijding worden uitgekozen. De inwijding zelf kon pas plaatsvinden na het aflopen van een korte periode van (spirituele) verduistering.

In een plaats in Europa, die nog niet mag worden genoemd – maar dat zal binnen afzienbare tijd ook wel kunnen – vormde zich een hoge geestelijke loge, een college van twaalf mannen die de hele som van geestelijk weten uit oude tijden en uit hun eigen tijd in zich hadden opgenomen. Het gaat erom dat er in die verduisterde tijd twaalf mensen leefden, twaalf uitmuntende geesten, die zich verenigden om de voortgang van de mensheid te bevorderen. Ze konden allen niet rechtstreeks in de geestelijke wereld kijken, maar ze konden in zichzelf de herinnering oproepen aan wat ze door een vroegere inwijding hadden beleefd. En het mensheidskarma had het zo beschikt dat in zeven van deze twaalf mensen belichaamd was wat de mensheid overgebleven was aan resten van het oude atlantische tijdperk.

In het boek van Rudolf Steiner ‘De wetenschap van de geheimen der ziel’ is al gezegd dat op de zeven heilige risji’s, de leraren van de oerindische cultuurtijd, overgedragen werd wat er van het atlantische tijdperk overgebleven was. Die zeven mannen die in de 13e eeuw weer geïncarneerd waren, die een deel vormden van het college van twaalf, dat waren nu degenen die terugblikken konden op de 7 stromingen van de oude atlantische ontwikkelingsperiode van de mensheid en op wat er als deze zeven stromingen voortleefde.

Van deze zeven individualiteiten kon elk steeds maar één stroming vruchtbaar maken voor de toenmalige en tegenwoordige tijd. Er kwamen bij deze zeven personen vier andere, die niet konden terugblikken op lang vervlogen oertijden, zoals de eerste zeven wijzen, maar deze vier personen konden terugkijken op wat de mensheid zich aan occulte wijsheid in de vier na-atlantische cultuurperiodes had eigengemaakt. Van deze elf kon de eerste terugblikken op de oerindische tijd, de tweede op de oerperzische cultuurperiode, de derde op de egyptisch-chaldeeus-assyrische-babylonische cultuurperiode, de vierde op de grieks-latijnse cultuur. Deze 4 verenigden zich met de 7 om het college van wijze mannen te vormen in de 13e eeuw. Een twaalfde tenslotte had in zekere zin het minste aan herinneringen, maar hij was de meest intellectuele van hen, die speciaal de uiterlijke wetenschappen moest verzorgen. Deze twaalf individualiteiten leefden niet alleen in wat er in het westers occultisme gebeurde, deze twaalf verschillende wijsheidsstromingen werkten samen naar een totaalbeeld toe. (*Note Paul Wink: net als de 12 dierenriemtekens-stromingen samen een eenheid vormen*). Een heel bijzondere manier om daarop te wijzen zien we bij Goethe in zijn gedicht ‘Die Geheimnisse’.

Dus over de twaalf uitmuntende individualiteiten moeten we het hier gaan hebben. Het uitgangspunt van een nieuwe cultuur hebben we, zoals gesteld, in het midden van de 13e eeuw te zoeken. In die tijd was er een zeker dieptepunt in het geestesleven bereikt. De toegang tot de geestelijke werelden was toen ook voor de hoogst ontwikkelde gesloten. Toen kwam dat hoge geestelijke college samen. In een plaats in Europa, waarover we nog niet mogen spreken, ontmoetten deze 12 mannen elkaar, die de som van heel het geestelijk weten van hun tijd representeerden en die de 12 geestelijke richtingen vertegenwoordigden.

Zoals reeds gesteld was in dit college van twaalf voor een deel alleen een herinneringshelderziendheid en intellectuele wijsheid aanwezig, en herinnerden de zeven opvolgers van de zeven risji’s zich hun oude wijsheid, en de vijf anderen vertegenwoordigden de wijsheid

van de vijf na-atlantische culturen. Dus vertegenwoordigden die twaalf de hele atlantische en na-atlantische wijsheid. De twaalfde was een mens die in zeer hoge mate de intellectuele wijsheid van zijn tijd bezat. Hij bezat verstandelijk het gehele weten van zijn tijd, terwijl de anderen, aan wie het directe geestelijke schouwen toen ook was ontzegd, hun weten destijds verkregen door af te dalen in de herinnering aan hun vroegere incarnaties.

Maar het uitgangspunt voor een nieuwe cultuur was alleen mogelijk doordat er een dertiende in het midden van de twaalf kwam te staan. Deze dertiende werd geen geleerde in de zin van de toenmalige tijd. Het was een individualiteit die ten tijde van het mysterie van Golgotha geïncarneerd was geweest en die als jongeling bij de kruisdood van Jezus Christus aanwezig was geweest* (R. Steiner, Kassel 27-1-1912). In erop volgende incarnaties had hij zich op zijn missie voorbereid door een deemoedig hart, door een innig leven in volledige overgave aan God. Hij was een mens met een ‘grote’ ziel; een vrome, innerlijk diep mystieke mens, die met deze eigenschappen geboren werd en ze niet alleen maar verworven had. Als u zich een jonge mens voorstelt, heel vroom, voortdurend innig tot zijn God biddend, dan kunt u zich een beeld voor ogen halen van de individualiteit van deze dertiende.

**Note Paul Wink: volgens vele geestesonderzoekers is hij destijds Lazarus/Johannes (de evangelist) geweest. Zie o.a. het artikel: <http://www.spiritueelastroloog.nl/lezingen-en-artikelen/De%20tempellegende%20en%20De%20laatste%20weken%20voor%20Goede%20Vrijdag.pdf>*

Deze dertiende incarneerde rond 1229 en groeide helemaal op, verzorgd en opgevoed door de twaalf, en hij kreeg van ieder zoveel van de oude wijsheid als men hem maar kon geven. Met de grootst mogelijke zorgvuldigheid werd deze dertiende opgevoed en alles werd zo ingericht dat niemand anders dan deze twaalf invloed op hem konden uitoefenen. Hij was niet bijzonder intellectueel, maar bij hem overwogen de hart-en liefdeimpuls. Hij werd van de rest van de wereld afgezonderd. Het was fysiek een erg zwak kind in die incarnatie in de 13e eeuw; daarom werkte de opvoeding die de twaalf hem gaven, tot in zijn fysieke lichaam.

Maar de twaalf – van wie ieder zich voor zich zo sterk doordrongen en vervuld was van zijn geestelijke taak en diep doordrongen was van het christendom – waren zich bewust van het feit dat het uiterlijke christendom van de kerk maar een karikatuur was van het ware christendom, maar uiterlijk hield men hen voor vijanden ervan. Ieder, individueel werkte zich slechts in een deel van het christendom in. Hun streven was om de verschillende religies samen te voegen in één grote eenheid. Ze waren ervan overtuigd dat in hun 12 stromingen al het geestelijke leven besloten lag en iedereen werkte naar zijn vermogen op de leerling in. Ze hadden tot doel een synthese van alle religies te bereiken; ze waren zich er echter van bewust dat dit doel niet door de een of andere theorie te bereiken was, maar wel door de uitwerking van het geestelijk leven. En daarvoor was een passende opvoeding van de dertiende nodig.

Terwijl de geestelijke krachten van de dertiende tot in het oneindige toenamen, verminderden zijn fysieke krachten helemaal. Het kwam zo ver dat bijna alle verbinding met het uiterlijke leven ophield, dat alle interesse voor de fysieke wereld verdween. Hij leefde alleen voor de geestelijke ontwikkeling die door de twaalf bij hem werd gestimuleerd. In hem zat een weerspiegeling van de wijsheid van de twaalf. Het kwam zo ver dat de dertiende alle voedsel weigerde en wegwijnde.

Toen gebeurde er iets wat slechts één keer in de geschiedenis kan gebeuren. Het was een van die gebeurtenissen die dan kunnen plaatsvinden wanneer – vanwege de vruchten die zo’n

gebeurtenis moet opleveren – de macrokosmische krachten samenwerken (in 1248 was deze bijzondere inwijding mogelijk omdat in het gebied van de vaste sterren de precisie beweging van 25.920 jaar en de apsiden beweging van 110.000 jaar – de beweging van zon en aarde waarbij de zon het verst en dan weer het dichtstbij de aarde staat – een bijzondere periode vormden. De punten van de winterzonnewende en het perihelium – waar de zon het dichtst bij de aarde staat –, ontmoetten elkaar in dat jaar).

Na enkele dagen werd – mogelijk door de samenwerkende macrokosmische krachten – het lichaam van deze dertiende helemaal doorzichtig en hij lag daar dagenlang alsof hij dood was. Maar zijn lichaam werd daardoor op een zodanige wijze beziel, dat deze bezieling van het geheel doorzichtige lichaam met niets kan worden vergeleken en diende tot omhulsel van het etherlichaam. Om hem heen verzamelden zich nu die twaalf in bepaalde periodes. Op deze momenten ontsprong aan hun mond alle weten en alle wijsheid. In korte formules, die als vrome gebeden waren, lieten ze de dertiende hun wijsheid toestromen, terwijl hij er als dood bij lag. Je kunt je de twaalf het beste in een kring om de dertiende heen voorstellen.

De toestand eindigde ermee dat de ziel van de dertiende wakker werd als een ‘nieuwe’ ziel. Een grote verandering had hij in zijn ziel beleefd. Daarin was iets aanwezig als een geheel nieuwe geboorte van de twaalf wijsheden, zodat ook de twaalf wijzen iets volkomen nieuws konden leren van de jongeling. Maar ook zijn lichaam werd daardoor op een zodanige manier tot leven gewekt dat deze opwekking van het volkomen doorzichtige lichaam (*Note Paul Wink: wellicht is bedoeld het opstandingslichaam, het oorspronkelijke fysieke lichaam, het fantoomlichaam; zie hiervoor verwijzing naar artikel over Lazarus/Johannes voor meer info*) met niets anders kan worden vergeleken. De jongeling kon nu over totaal nieuwe ervaringen spreken. De twaalf konden herkennen dat hij het beleven van Damascus achter zich had, het was een herhaling van ‘het visioen van Paulus voor Damascus’: de ontmoeting met de etherische Christus.

In het verloop van enkele weken gaf nu de dertiende alle wijsheid weer die hij van de twaalf gekregen had, maar in een nieuwe vorm. Die nieuwe vorm leek door de Christus zelf te zijn gegeven. Wat hij hun toen openbaarde, noemen de twaalf het ware christendom, de synthese van alle religies, en ze maakten onderscheid tussen dit ware christendom en het christendom van het tijdperk waarin ze leefden. Door deze zeer bijzondere inwijding werd hij (de latere Christiaan Rozenkruis) in staat gesteld in het heden en in de toekomst de mensen te leiden, zodat de mensheid met zijn hulp, door zijn onvergankelijk etherlichaam (zie verderop) de etherische Christus zal kunnen schouwen. Hij zal de mensen het nieuwe helderzien kunnen brengen die op de juiste wijze de scholing van Christiaan Rozenkruis gevolgd hebben.

Deze dertiende stierf relatief jong (in 1249 op 19 jarige leeftijd) waarbij zijn etherlichaam volledig intact is gebleven en hiervan niets in de algemene wereldether is overgegaan. En de twaalf wijdden zich vervolgens aan de taak om in imaginaties – want alleen zó kon dat gebeuren – op te tekenen wat de dertiende hun had geopenbaard. Zo ontstonden onder andere de symbolische figuren en beelden die zich in de verzameling van Hinricus Madathanus Theosophus bevinden, en in de mededelingen van H.P. Blavatsky in haar werk ‘Isis ontsluit’. Die occulte gebeurtenis moet zo worden voorgesteld dat de vrucht van deze inwijding van de dertiende is blijven bestaan als etherlichaam-rest ervan binnen de geest-atmosfeer van de aarde (dus een onvergankelijk etherlichaam). Deze rest werkte inspirerend op de twaalf, evenals op hun leerlingen die hen opvolgden, zodat uit hen de occulte stroming van de rozenkruisers voortkomen. Maar dit etherlichaam werkte verder door en het doordrong vervolgens het etherlichaam van de zich opnieuw incarnerende dertiende.

Na 1250 begint er een, niet eenvoudig merkbare, zeer grote inspiratie voor de mensheid. Er is echter een wet van opbloei en verval. Tegelijkertijd is er na 1250 een verval die uitmondde in de zuiver materialistische stroming (*Note Paul Wink: ik denk dat een geestelijke impuls, als reactie oproept een materialistische impuls, omdat hier op aarde nu eenmaal evenwicht is*).

Al in 1378 reïncarneerde de individualiteit van de dertiende, in de kring van twaalf, als de individualiteit van Christiaan Rozenkruis. Vanaf die incarnatie werd hij also genoemd. Esoterisch, in occulte zin, is hij in de 13e eeuw al Christiaan Rozenkruis, exoterisch wordt hij pas in de 14e eeuw zo genoemd. In die incarnatie leefde deze individualiteit 106 jaar (in 1484 overleden). Hij werd op vergelijkbare wijze opgevoed in de kring van leerlingen en opvolgers van de 12, maar niet meer zo wereldvreemd als in zijn vorige incarnatie. Tot zijn 28^e jaar studeerde hij.

Toen hij 28 was (in 1406) kreeg hij een opmerkelijk ideaal. Hij moest reizen en uit Europa vertrekken. Eerst ging hij naar het land van de koningen van Sjeba, Fez. En tenstote naar Damascus, en daar herhaalde zich voor hem nog éénmaal de gebeurtenis die Paulus daar had doorgemaakt. Die gebeurtenis is te karakteriseren als de vrucht van een kiem uit de vorige incarnatie. Alle krachten van dat prachtige etherlichaam van de individualiteit uit de 13e eeuw waren intact gebleven en niets ervan ging na zijn dood op in de algemene wereldether. Het is, zoals gezegd, een blijvend onvergankelijk etherlichaam, dat sindsdien intact blijft in de ethersferen. Dit zelfde fijn-geestelijke etherlichaam verlichtte en doorstraalde vanuit de geestelijke wereld weer de nieuwe incarnatie, die individualiteit in de 14e eeuw. Vandaar dat hij ertoe werd gedreven om de gebeurtenis van Damascus nog een keer te door te maken.

En de leerlingen van deze dertiende zijn de opvolgers van de andere twaalf uit de 13e eeuw: **Dat zijn de rozenkruisers.**

Zij zijn de opvolgers van de oud-Europese mysteriën en van de echte graalschool.

Ten gevolge van het rozenkruiserswerk werd het etherlichaam van eeuw tot eeuw steeds sterker en machtiger en zal dan ook exoterisch kunnen werken. Het werkt niet alleen door Christiaan Rozenkruis zelf, maar ook door allen, die zijn leerlingen werden/worden. Alles wat later als theosofie, antroposofie en rozenkruis (*Note Paul: en overige christocentrische scholing*) verkondigd wordt, en ook allen die dit verkondigen, worden overschaduwed door dit etherlichaam. Ongeacht of Christiaan Rozenkruis wel of niet geïncarneerd is, werkt zijn etherlichaam eeuwig voornamelijk geestelijk, door hogere krachten.

Het werk van de echte Rozenkruisers is onpersoonlijk (betekent zonder aanzien des persoons, dus voor iedereen), en hun werk is het mogelijk maken dat men de etherverschijningen van Christus kan waarnemen. De mens die door het etherlichaam van Christiaan Rozenkruis wordt aangeraakt, mag de gebeurtenis beleven welke Paulus voor Damascus had. Hiervoor dient de mens wel eerst tot een zekere geestelijke aanblik van de natuur te komen, voordat hij in staat is deze gebeurtenis te beleven en de etherische Christus, die bovenzinnelijk (*Note Paul Wink: volgens de bijbel 'in de wolken'*) onder de mensen komt, te schouwen.

Volgens R. Steiner (gesproken op 17-4-1912 en op 20-6-1912) zal Christiaan Rozenkruis tot in de verre toekomst leider zijn van het ware Christendom, echter hij zal zijn autoriteit niet ontplooien door een uiterlijke cultus. Daardoor zal hij vaak miskend worden.

Nogmaals, aldus Rudolf Steiner, geen autoriteitsgeloof! Dat is uiterst belangrijk. Christiaan Rozenkruis is een eenmalig en enig wezen waarin wij vertrouwen en devotie moeten hebben. Christiaan Rozenkruis is de grote leider van het avondland en hij is de drager van het Christus-geheim. Zijn hulp (*op het bevrijdende pad*) kunnen en mogen wij altijd vragen!

In die tijd (1406) reisde Christiaan Rozenkruis door de hele toen bekende wereld. Nadat hij de gezamenlijke wijsheid van de twaalf ingegeven had gekregen, bevrucht door het grote wezen van de Christus, werd het voor hem gemakkelijk om in de loop van zeven jaren de totale wijsheid van de toenmalige tijd in zich op te nemen. Toen hij na zeven jaar, in 1413 in Europa terugkeerde, nam hij de hoogst ontwikkelde leerlingen en opvolgers van de twaalf als leerling aan en begon vervolgens het eigenlijke werk van de rozenkruisers. Hij stichtte de “Löblichen Orden des Rosen Creutztes” (De broederschap van de orde van het Rozenkruis). Een compleet nieuwe wereldbeschouwing kon men beginnen dankzij de uitstraling van dat wonderbaarlijke etherlichaam van Christiaan Rozenkruis. Vanaf 1413 begint precies ook de vijfde cultuurperiode (tot 3573), de Anglo-Teutoonse cultuurperiode (als opvolger van de Grieks-Romeinse cultuurperiode), met als opdracht de ontwikkeling van de bewustzijnsziel.

Echter door verraad (R. Steiner 27-8-1909) bleef de cultuur van het avondland in de 14^e eeuw helaas onbeïnvloed door de esoteriek van de rozenkruiserstroming. De tegenstroom was zelfs zodanig, dat de stichter zelf terugtrad, en men tot in de 19^e eeuw niet zoveel van de wijsheid van de rozenkruisers kon ontdekken. De geestelijke ontwikkeling moet ondanks alles, hetzij langzaam, toch komen. Wat nu tot in onze tijd door de rozenkruisers aan werk werd verzet is uiterlijk en innerlijk werk. Het uiterlijke werk heeft tot doel datgene wat achter de maya van de materie ligt te doorgronden. Men wilde de maya van de materie onderzoeken*. De impuls is om de kennis der natuur tot in het geestelijke te verdiepen, tot op het punt waar men dóór de natuurwetten heen, de wetten van het *sociale* mensenleven, samenleving, ontdekt. (*Note Paul Wink: zie bijv. het artikel op mijn site: 'het basisinkomen, geïnspireerd door Waterman'*)

**Note Paul Wink: De materie is maya voor de ziel, maar niet voor ons lagere ik. Net als goed en kwaad voor de ziel (voor God) niet bestaan, ervaart ons lagere ik dit verschil wel degelijk. Dit komt omdat de dialectiek, dus onze kosmos, in dualiteiten geschapen is, en de statica niet.*

In de middeleeuwen onderwees de rozenkruisscholing ware alchemie, en de ware astrologie, voor zover het over buitenaardse processen handelt (*Note Paul Wink: Jan van Rijckenborgh noemt dat astrosofie; zie op mijn site mijn lezing 'het verschil tussen astronomie, astrologie en astrosofie'*). En voor zover het om aardse processen gaat als hoogste doel: verandering van metalen met de ‘steen der wijzen, elixers of tincturen’ (*hieruit ontspruit de moderne chemie = ook Neptunus als heerser van het Vissentijdperk, 333-2493 AD*). Het ging hierbij louter om scholing van de ziel, morele zelfopvoeding, zelfverandering (transmutatie) en zelfveredeling. Het resultaat was: veranderd denken, voelen en willen (dus hoofd-hart-handen), een hoger bewustzijn, een zich vervullen met de goddelijke gedachten, goddelijke liefde en goddelijke offerbereidheid. Hierdoor kon de Maya doorzien worden en de ware geestelijke gebeurtenissen in de natuur tot beleving gebracht worden. De Alchemie leert ons de eigen ziel door heldere gedachten te louteren. Het is voor de mediterende mens, die de Christus-sfeer zoekt, een gave van de natuur. Dan kunnen geestelijke waarheden weer achter de Maya waargenomen worden. Dan komen ook de oeroude begrippen: Mercurius-kwik, Sal-zout en Sulfer-zwavel weer tot zijn recht. (*Note Paul Wink: hiermee zijn de 3 Machten verbonden: Sal=Ahriman, Mercurius in het midden en beide verbindend=Christus, en Sulfer=Lucifer. Als de zielenlessen geleerd worden dan wordt, door Christus, het zout het reinigende zout, en anders wordt men een zoutpilaar. Idem is sulfer het vuur van de reiniging, en anders wordt het vuur verbranding. Christus begeleidt dit proces (Mercurium) tussen Ahriman en Lucifer*). Zouden in de middeleeuwen de alchemische proeven hiermee niet uitgevoerd zijn, dan konden wij vandaag niet op geesteswetenschappelijke manier Rozenkruiserij beoefenen.

Aan de gehele macrokosmos ligt evenzeer een ether-macrokosmos, een etherlichaam ten grondslag, net als de mens een etherlichaam heeft. Er bestaat een bepaalde grensovergang van de grovere naar de fijnere substantie. Laten we onze blik eens richten op de grenzen tussen de fysieke en etherische substantie.

Wat er tussen de fysieke en etherische substantie ligt lijkt op niets anders in de wereld. Het is goud noch zilver, noch lood, noch koper. Hier hebben we iets wat niet vergelijkbaar is met welke andere fysieke substantie dan ook, maar wat de essentie van alles is. We hebben hier een substantie die in alle andere fysieke substanties zit, zodat de andere fysieke substanties als modificaties van deze ene substantie kunnen worden beschouwd.

Het was het streven van de rozenkruisers om deze substantie helderziend waar te nemen. Zij zagen de voorbereiding, de ontwikkeling van zo'n schouwen in een verhoogde werkzaamheid van de morele zielekrachten (catharsis, persoonlijke reiniging), waardoor deze substantie zichtbaar werd gemaakt. In de morele krachten van de ziel zagen ze de kracht voor dit schouwen. Deze substantie is door de rozenkruisers echt geschouwd en ontdekt. Zij vonden dat deze substantie in een bepaalde vorm in de wereld leeft, zowel in de macrokosmos als in de mens. Buiten in de wereld, buiten de mens, vereerden ze die substantie als het 'grote gewaad', als het kleed van de macrokosmos.

In de mens zagen ze die substantie ontstaan wanneer er een harmonische wisselwerking is tussen denken (*Note Paul: hart-en hoofddenken*) en willen. Ze zagen de krachten van het willen niet alleen in de mens, maar ook in de macrokosmos, bijvoorbeeld in de bliksem en donder. Zo zagen ze ook de krachten van het denken enerzijds in de mens en voorts buiten in de wereld in de regenboog, in het morgenrood. De kracht om in de eigen ziel zo'n harmonie te bereiken tussen willen en denken werd door de rozenkruisers gevonden in de uitstralingen van dit etherlichaam van de dertiende, van Christiaan Rozenkruis.

Er werd bepaald dat alle ontdekkingen die zij deden, honderd jaar lang als geheim bij de rozenkruisers bewaard moesten blijven, en dat de rozenkruisers-openbaringen pas na honderd jaar aan de wereld mochten worden gegeven. Pas nadat er honderd jaar aan was gewerkt, mocht er, op passende wijze, over worden gesproken. Zo werd er van de 17e tot en met de 18e eeuw voorbereid wat in 1785 tot uitdrukking kwam in het boek 'De geheime figuren van de rozenkruisers'.

Op 81 jarige leeftijd (in 1459) ontvangt Christiaan Rozenkruis de hoogste inwijding, de handeling van de Alchemische Bruiloft. Hij wordt tot Ridder van de Gouden Steen verheven. Hij leefde daarna nog 25 jaar tot 1484!

120 Jaar na zijn dood, omstreeks 1603/1604, vinden de Broeders, bij het openen van zijn grafkist, een gaaf en niet-ontbonden lichaam terug.

Op 20-12-1603 was er in Boogschutter een conjunctie van Jupiter en Saturnus (*astrologische berekening Paul Wink dat dit was op 20-12-1603*). Johan Kepler schrijft hierover als 'over het vurige Triangel', en R. Steiner spreekt over dit tijdstip in zijn voordracht op 10-1-1915: "Er begint in 1604 een nieuwe periode in de ontwikkeling van het filosofische bewustzijn. Heden zitten wij nu in het midden van deze periode".

Note Paul Wink: tevens werd in 1613 Neptunus ontdekt (door Galilei) zodat de wereld-opdrachten een indringerder spiritueel leven vereisen. Ook begon in 1612 de laatste Maja Baktun van 400 jaar tot 21-12-2012 die de opdracht kreeg 'de transmutatie van de materie'.
Rudolf Steiner legt verder uit dat er net voor oorlogen vaak sterke spirituele impulsen zijn.

Zo verwijst hij dan naar de eerste wereldoorlog, waarbij hij nog vermeldt dat nu 1 jaar oorlog net zoveel vernietigt als in 1600 tien jaar oorlog, en hij hoopt dat na deze oorlog de spirituele impuls van zijn tijd (o.a. vanaf 1879 met Michael als opvolgende aartsengelregeerder) niet weer vertreden zou worden. Helaas is dit met de tweede wereldoorlog weer gebeurd! De tegenmachten gingen na de oorlog ondergronds verder en leidden de tweede wereldoorlog in. *Vervolg Paul Wink: Nu, eind 2020, is er na weer een sterke spirituele impuls (21-12-2012) opnieuw een zeer grote kans op 'verduistering', vertreding van de christusimpuls. Op mijn site www.spiritueelastroloog.nl heb ik hierover allerlei artikelen geschreven: bijvoorbeeld Corona, 21-12-2012, Opdrachten mensheid, Tegenmachten Ahriman-Lucifer, Dieren enz.*

In 1604 besluiten Christiaan Rozenkruis en Boeddha in de geestelijke wereld, om Boeddha (de intiemste leerling van Christiaan Rozenkruis!) naar de Mars-sfeer te sturen (R. Steiner 27-8-1909). Zij besloten om de werkzaamheid van Boeddha te verplaatsen van de aarde naar de kosmos. Dit is een van de belangrijkste daden voor de verdere ontwikkeling van de mens op Aarde. Indien dit niet gebeurd zou zijn, zou de mens nog dieper in de materie gedoken zijn, dan hij nu al is. De moderne natuurwetenschap, het technisch-demonische, de grondslag van handel, industrie en uiterlijke aardse cultuur, werd door Mars in de zielen van de mensen 'gegoten' waardoor men op het gebied van het materiële overwinning op overwinning haalde. Het Christendom, aldus Steiner, staat nu op het punt samen te stromen met het Boeddhisme.

Note Paul Wink: Als de mens weer incarneert dan doet hij (zijn ziel) vanaf Saturnus naar de aarde alle planeten, en Zon en Maan, aan om aldaar in zijn astrale lichaam de betreffende astrale planeetkrachten op te doen die bij deze incarnatie passen. Zodat ik dus de horoscoop kan trekken, de astrale krachtlijnenstructuur in de microkosmos. De planeet Mars is naast initiatief, moed en kracht ook de planeet van strijd/oorlog. Christiaan Rozenkruis vond dat de mens op zijn route naar incarnatie bij Mars te veel strijdkrachten opdeed waardoor op aarde deze strijd te zwaar overtrokken zou worden. Strijd drijft in de handen van Ahriman en niet naar Christus. Mars moest zijn astrale uitstraling veranderen/verhogen. Hiervoor verzocht Christiaan Rozenkruis zijn beste leerling Boeddha om op Mars een soortgelijk kruismysterie als destijds op aarde (van Christus) nu ook daar te doen. Boeddha is namelijk de incarnatie van de strijdgod Wodan, en heeft zich in de incarnatie als Boeddha opgewerkt naar ware strijdloosheid. Hij is dus de meest aangewezen individualiteit om dit uit te voeren op Mars. Boeddha heeft zich dus in de sfeer van de disharmonie en de strijd laten 'kruisigen'. Door het kruismysterie van Boeddha op Mars krijgt de mens op zijn route naar de aarde nu tevens mee de kracht om te komen tot morele moed: zachtmoedig, grootmoedig, edelmoedig, lankmoedig, ootmoed, deemoed, vol goede moed, leeuwenmoed. Dit hoort bij het navolgen van Christus.

Reeds op 17 jarige leeftijd, in 1603, schreef – in een soort trancetoestand geïnspireerd door Christiaan Rozenkruis –, Johan Valentijn Andreae 'De Alchemische Bruiloft van Christiaan Rozenkruis'. Volgens R. Steiner zou hij uit zichzelf niet in staat zijn geweest dit boek te schrijven. Het boek is namelijk niet af: het slot ontbreekt, en nog steeds! Hij begreep zelf niet goed wat hij geschreven had. Het boek kwam echter pas uit in 1616, na eerst in 1614 'De Fama Fraternitatis' en in 1615 'De Confessio Fraternitatis' uit te brengen. De Alchemische Bruiloft heeft echter van deze drie boeken het hoogste geestelijke peil. (Zie verderop meer). Andreae wilde onder andere met het later uitbrengen van de Alchemische Bruiloft een geestelijke beweging opzetten die de aankomende oorlogsdreiging in Duitsland zou smoren. Hij stuurde zelfs verzoekschriften naar staatshoofden, invloedrijke personen om een nieuwe sociale orde te vestigen. Helaas wonnen (alweer) de tegenmachten door verraad waardoor de 30 jarige oorlog in 1618 toch begon. Zodoende vaagde deze oorlog de kiem en vrucht weg van de hoogst morele, edelste en geestelijk opdrachten verwoord in voornoemde drie boeken.

Nu is het ook van groot belang te weten dat in iedere eeuw de rozenkruiser-inspiratie zó wordt gegeven dat de **drager** van die inspiratie uiterlijk nooit aangeduid werd. Alleen de hoogste ingewijden wisten het. Tegenwoordig kan er bijvoorbeeld uiterlijk alleen gesproken worden over zulke gebeurtenissen als ze honderd jaar achter ons liggen, want dat is de tijd die telkens moet zijn verstreken voordat er openlijk over mag worden gesproken. De verleiding is te groot voor de mensen om zo'n in het persoonlijke getrokken autoriteit – wat het ergste is wat er bestaat – een fanatieke heiligen-verering toe te dragen. Dit ligt nu eenmaal dichtbij. Maar deze geheimhouding is niet alleen een noodzaak tegenover de uiterlijke verleidingen van eerzucht en hoogmoed, waartegen men zich misschien nog zou kunnen verweren, maar ook en vooral tegen de occulte astrale aanvallen die voorturend op zo'n individualiteit zouden worden gericht. Daarom is de regel dat pas honderd jaar na een dergelijk feit erover mag worden gesproken.

*Note Paul Wink: De enige vrouwelijke incarnatie is **Cassandra** geweest in Troje, (±700 BC) die toen het meest belangrijke en machtigste voorwerp ter wereld, het Palladium (in die tijd uitgebeeld als de godin Pallas Athena) moest behoeden, en dat door de oorlog door de kleine Ajax helaas toch gestolen is, waarbij Cassandra ook nog eens door hem verkracht is. Helaas is heden ten dage niet bekend waar dit belangrijke voorwerp aanwezig is. Velen zijn hiernaar op zoek. Er zijn trouwens ook 12 sub-palladiums met eveneens veel kracht en macht.*

*Vervolg Paul: **Pinehas** of **Phineas** is priester tijdens de Exodus van Mozes (waarschijnlijk tussen 1300 en 1400 BC) en voor zover ik weet is dit ook een vroege incarnatie geweest van Christiaan Rozenkruis. Hij had toen als taak vooral de bloedslijn van de geslachten die de latere Jezus voortbrachten 'zuiver' te houden, te begeleiden opdat ooit later vanuit de 'juiste' bloedslijn Jezus geboren kon worden. In dit 'zuiver' houden van het bloed waren de Israëlieten, de Joden, het meest bekwaam van alle volkeren. Eugenetiek was hun specialiteit. Naast nog een karmisch element uit Atlantis, is dit wellicht wel de belangrijkste reden geweest waarom Jezus in het Joodse volk, i.c. door de priesters met kennis, 76 geslachten lang, vanaf Adam, naar zijn incarnatie als Jezus begeleid is. De ingewijde priesters wisten precies wie met wie moest trouwen en welk nageslacht moest verwekken. Dit heet occulte eugenetiek. Het bloed moest namelijk aan bepaalde voorwaarden voldoen om de incarnatie van Jezus mogelijk te maken. Christiaan Rozenkruis als de priester Pinehas heeft destijds hard ingegrepen toen deze bloedslijn 'vervuild' dreigde te raken, en de incarnatie van Jezus jaren later dus niet mogelijk zou worden! De voorbestemde vrouw werd verliefd op een buitenlandse man die kwa bloed niet paste. Hij mocht dus met haar geen huwelijk aangaan en bij haar geen kind verwekken. Zij moest van een andere man een kind baren om de bloedslijn veilig te stellen. Omdat niets hielp heeft Pinehas toen uit nood het geslachtsdeel van deze man afgehakt zodat hij er zeker van was dat het hoge einddoel geen gevaar meer liep door deze man. Uiteindelijk huwt zij toch met de 'juiste' man. Hoewel het hoge doel met deze castratie gediend was, komt deze daad toch op het karma-conto van Pinehas. Dit is voor mij ruim voldoende reden om aan te nemen waarom in de latere incarnatie van Christiaan Rozenkruis als Cassandra (zie hiervoor), zij moedwillig en zonder reden door de kleine Ajax verkracht is. Dit is naar mijn mening de uitwerking van het karma van toen, hoe goed ook destijds bedoeld! (Hij werd er zelfs om geëerd, en is toen hogepriester geworden).*

Ook in de gestalte van **Flor(is)** is Christiaan Rozenkruis in de 12^e eeuw geïncarneerd om een nieuwe mysterieschool te stichten, die op een aan de moderne tijd aangepaste wijze, het Christusgeheim te behoeden had. De legende Floris en Blanchefleur gaat terug op een inspiratie van koning Titurel. Bij de inwijding in de zin van de graal zijn Flor(is) en Blanchefleur medehelpers.

De graaf van Saint-Germain is in de 18e eeuw de exoterische wederbelichaming van Christiaan Rozenkruis. Alleen werd deze naam ook aan andere personen toegekend, vaak dubieuze figuren, zodat niet alles wat in de uiterlijke wereld her en der over de graaf wordt gezegd, ook voor de echte Christiaan Rozenkruis kan gelden. De officiële geschiedenisboeken schrijven over de graaf dat hij omstreeks 1710 in België geboren is, en gestorven is op 27-2-1784. Rudolf Steiner geeft als geboortjaar aan 1766 en als overlijdensjaar 1825. Hij zegt verder dat de graaf een zeer bijzondere visie in de natuurgeheimen en sociale verhoudingen had. Ook in de wetmatigheid van de geschiedkundige ontwikkeling van de mensheid. Zo ontdekte hij geneeskrachtige bronnen en hij deed voorstellen op therapeutisch gebied. Ook op technisch en scheikundig gebied, en met kleuren, en in alchemie bezat hij veel kennis. Hij adviseerde Lodewijk de 15^e en de 16^e van Frankrijk om de sociale verhoudingen te veranderen. Zijn adviezen zijn toen helaas niet opgevolgd waardoor de loper uitgelegd werd voor de Franse revolutie in 1789.

(Note Paul Wink: door de ontdekking van Uranus in 1781 ontstond de noodzaak om tot een nieuwe wereldorde te komen conform de 3 Watermanprincipes: vrijheid van meningsuiting, een gelijke rechtspositie voor iedereen, en een broederschappelijke verdeling van de levensmiddelen. Dus cultureel, politiek en economisch. De Franse revolutie was een karikatuurale start van deze 3 principes, die in onze tijd, vooral na 21-12-2012, verder uitgewerkt moeten worden. Waterman is symbolisch Christus, en (de ontdekking van) Uranus, als heersende planeet van Waterman, brengt deze 3 principes reeds naar voren. Het Watermantijdperk zelf begint pas over ongeveer 400 jaar. Wij zitten nog in het Vissentijdperk. Zie bijv. op mijn site het artikel: 'Basisinkomen' en: 'Het verschil tussen astronomie, astrologie en astrofisie').

Zo heeft, resumerend, ook in de 19e eeuw de uitstraling van het etherlichaam van Christiaan Rozenkruis doorgewerkt. En er kon een vernieuwing van het spirituele leven worden ingezet omdat het kleine kali-joega (duistere tijdperk) in 1899 afgelopen was. Daarom is de toegang tot de geestelijke wereld tegenwoordig makkelijker en de geestelijke werking nu in grotere mate mogelijk. Overgave aan het machtig geworden etherlichaam van Christiaan Rozenkruis zal aan de mensen de nieuwe helderziendheid kunnen brengen en zal hoge spirituele krachten naar boven brengen. Maar dat zal alleen mogelijk zijn voor de mensen die echt de scholing van Christiaan Rozenkruis volgen. Tot nog toe was daarvoor een esoterische rozenkruisersvoorbereiding voor nodig.

In de 19e eeuw kwam echter de springvloed van het materialisme (*Note Paul Wink: mede versterkt omdat Michael een gevecht met Ahriman vanaf 1841 in de geestelijke wereld voerde en in 1879 Ahriman op de aarde heeft 'geworpen' waardoor hij in het menselijke denken is gekropen en het materialistische roofofkapitalisme ontstond. Steiner noemt dit de 'intellectuele zondeval' die hij zelfs erger vindt dan de zondeval uit het Paradijs!*). Veel kon zo slechts in zeer gebroken stralen worden gegeven. In 1851 loste Widnemann het probleem van de onsterfelijkheid van de ziel in de zin van reïncarnatie op. Dit werk werd bekroond met een prijs. Al ± 1850 schreef Drossbach vanuit psychologisch standpunt in de zin van reïncarnatie.

Nu, in onze tijd, de 20^e eeuw, is Christiaan Rozenkruis weer geïncarneerd, aldus R. Steiner. Van de uitstraling van zijn etherlichaam is de inspiratie uitgegaan voor het 'Isis ontsluitend' van H.P. Blavatsky. Het was destijds ook de invloed van Christiaan Rozenkruis die onzichtbaar op Lessing inwekte en hem heeft geïnspireerd tot het geschrift over 'De opvoeding van de mensheid' (1780). Ten gevolge van de stijgende golf van het materialisme (*Note Paul: door Ahriman. Zie eventueel op mijn site de lezing Lucifer, Christus, Ahriman*) werd het steeds moeilijker om in de zin van het rozenkruiserdom te inspireren.

Maar de 20e eeuw heeft de opdracht om dit etherlichaam zo machtig te laten worden dat het ook exoterisch zal werken (*vooral eerst voornamelijk in de opvolgende landen van de vijfde cultuurtijd vanaf 1413 aanvangende, met de opdracht de bewustzijnsziel te ontwikkelen*). Degenen die daardoor worden gegrepen mogen de gebeurtenis ervaren die Paulus voor Damascus heeft beleefd. (*Note Paul Wink: door de ontdekking van Pluto in 1930 was dit sterker mogelijk geworden. Pluto is macht en de transfiguratie = werkelijke vrijheid. Echter in 1933 grijpt Hitler de macht en corrumpeert de kracht van Pluto: in plaats van de witte magie komt de zwarte magie, en in plaats van macht over jezelf door transfiguratie komt er macht willen hebben over anderen. De Christusimpuls is toen weer vertreden en het zal jaren duren voordat het beleven van de ontmoeting met de etherische Christus weer voor velen mogelijk is. Zie bijvoorbeeld mijn lezing op mijn site over '21-12-2012' en over 'Corona'*).

Tot nu toe heeft dit etherlichaam alleen gewerkt in de rozenkruisers-school; in de 20e eeuw zullen er steeds meer mensen zijn die deze inwerking kunnen ervaren en daardoor de verschijning van de Christus in het etherlichaam zullen mogen ervaren. Zij hebben eerst hun, van de geestelijke wereld ontvangen, -Ik- vele levens lang in de minerale wereld ontwikkeld; en omdat de Wereldgeest zich in de minerale wereld door de belichaming in Jezus verbonden heeft met de mensheid, dient/kan de mens zijn -Ik- door meditatie en levenshouding losmaken van de aardse zwaarte en ontwikkelen tot atman-manas-boeddhi. Door de gebeurtenis op Golgotha werd namelijk niet alleen het menselijke-Ik, maar ook de hele minerale wereld vergeestelijkt. Dat is bedoeld met 'de Steen die Goud' werd.

Note Paul Wink: Christiaan Rozenkruis is het prototype van de nieuwe, vooral 'westerse' mens, en daarom baseren zowel Rudolf Steiner als Jan van Rijckenborgh (en vele andere ingewijden) hun geesteschool op Christus c.q. Christiaan Rozenkruis.

*Zelfs de drie grondsteenboeken van het Lectorium Rosicrucianum zijn voornoemde drie boeken van **Johan Valentijn Andreae**, en heten eveneens: 'De Alchemische bruiloft van Christiaan Rozenkruis, De roep der rozenkruisers broederschap, en De belijdenis der rozenkruisers broederschap'.*

Jan van Rijckenborgh heeft op zeer hoogstaande wijze, als ingewijde grootmeester, vooral de spirituele kant van deze drie boeken verklaard, gebaseerd op Christus, c.q. de transfiguratie. Johan Valentijn Andreae was ook een begenadigd wiskundige en heeft zijn boeken overladen met ter zake doende wiskunde, getallen. Dit inspireerde Munin Nederlander tot het schrijven en publiceren van zijn boek 'De alchemische bruiloft ontcijferd' | ISBN 9789075853018.

Die ingewijden die het weten kunnen zullen erkennen dat Christiaan Rozenkruis de grootste martelaar onder de mensen zal zijn (afgezien van Christus die het meest heeft geleden, maar als God). Het grote leed van Christiaan Rozenkruis is dat zo weinig mensen besluiten om in hun eigen ziel te doorgronden en steeds weer de zich ontwikkelende individualiteit te zoeken, en zich niet aan het bezwaar te willen onderwerpen, dat hem niet de zuivere waarheid op een presenteerblaadje aangeboden wordt, maar dat men er voor vechten moet met een innig verlangen, steeds zoekend, in een heet gevecht met zichzelf. Dan kunnen geen andere eisen door de mens gesteld worden, in naam van degeen, die men als Christiaan Rozenkruis aanduidt. En de eisen die Christiaan Rozenkruis stelt zijn volledig in harmonie met de tegenwoordige tijd, met dat, wat de tijd voelt (hoewel het ook vaak kwalijk genomen wordt). Vóór 1899 moest Christiaan Rozenkruis de menselijke ziel door een uiterlijke gebeurtenis 'roepen', nadien kon het op een innerlijke weg. Maar dan moet de mens zich sterk inspannen.

Voor alle duidelijkheid geeft Rudolf Steiner aan dat men met zuiver een 'mystieke bruiloft', door innerlijke verdieping, louter de identiteit met het Goddelijke Wezen kon ervaren. Bij de

‘Alchemische Bruiloft’ van Christiaan Rozenkruis zijn zulke krachten werkzaam, die de hele mens aangrijpen, en deze werkelijk het mensenwezen omvormen (*Note Paul: ofwel, volgens Jan van Rijckenborgh is dit het ‘bevrijdende’ pad van transmutatie naar transfiguratie*).

Het werk van alle rozenkruisers (*Note Paul Wink: of zij nu leerlingen waren/zijn van de antroposofie, of van het Lectorium Rosicrucianum, Amorc, e.a., of nergens lid van zijn*) maakt het mogelijk de etherische verschijning van de Christus te krijgen. Het aantal mensen dat in staat zal zijn de etherische verschijning te schouwen, zal steeds groter worden. We moeten dus eerst deze wederverschijning terugvoeren op de grote gebeurtenis van het werken van de twaalf en de dertiende in de 13e en 14e eeuw. Allen, ook grote geesten, die na 1250 incarneerden, moesten ervaren dat er in de geestelijke leiding van de wereld – vooral Geesten van de Vorm – een nieuw soort leiding, een nieuw element, opgetreden was; alsmede een nieuw spiritueel weten van de natuur. (Zie in dit kader ook die aparte sterrenstand in 1248).

Als u een instrument van Christiaan Rozenkruis zult kunnen zijn, dan is het zeker dat uw kleinste ziele-arbeid in eeuwigheid zal bestaan. Een onbestemde drang naar geesteswetenschap doorstroomt de mensheid nu. En we kunnen er zeker van zijn dat overal waar rozenkruiser-leerlingen serieus en gewetensvol voorwaarts streven, waarden voor de eeuwigheid zullen worden geschapen. Elke geestelijke arbeid, hoe klein ook, brengt ons een tredje hoger. Het is nodig om de heilige zaak begrip en verering toe te dragen. Op het moment dat de door-leefde, door-zielde en door-geestelijkte aardemens in een toestand gekomen is, die geen waken, geen slapen, geen levend-zijn en geen dood-zijn meer kent, is deze mens in de zogenaamde vijfde toestand gekomen (de vijf bladeren van de roos). Op dat moment ontvangt men de Verlichting (*van de nieuwe ziel*). Nu zal deze genade-gave in het dagelijks bewustzijn gedragen moeten worden opdat dan de gehele Weg volbracht is. De Duisternis (=koolstof) van het aardeleven is dan veranderd in een stralende Diamant waaruit men dan zuiver (= *geestelijk juist = christocentrisch*) intuïtief kan handelen.

Bron: Rudolf Steiner: *Christian Rosenkreutz en de rozenkruisers; Commentaar op de Chymische Bruiloft; Uitspraken over Christiaan Rozenkruis. Aanvullingen Paul Wink.*

